

РЕШЕНИЕ

№ 12892

гр. София, 25.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 03.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **5252** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Б. Ц. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], Столична община, чрез упълномощен адвокат, срещу Заповед № 3383з-541/16.04.2024г., издадена от началника на 08 Районно управление при Столичната дирекция на вътрешните работи (РУ при СДВР), с която на осн. чл.194, ал.2, т.1, чл. 197, ал.1, т. 3, чл.200, ал.1, т. 11 и чл. 204, т.4, от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и в противоречие с целта на закона. Моли съда да отмени заповедта. Претендира присъждане на сторените по делото разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК (л. 233).

Ответникът, началникът на 08 Районно управление при Столичната дирекция на вътрешните работи, изпраща административната преписка по издаване на заповедта. В писмени бележки излага доводи за законосъобразност на заповедта и моли обжалването да бъде отхвърлено.

Административен съд София-град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на

законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Оспорваната заповед е връчена на жалбоподателя на 24.04.2024г. Жалбата срещу нея е подадена до АССГ на 08.05.2024г., следователно е подадена в законоустановения срок и е процесуално допустима.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Заповед № 3383з-541/16.04.2024г., издадена от комисар А. П., началник 08 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл.194, ал.2, т.1, предложение второ, чл.197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.11 и чл. 204, т.4 от ЗМВР на Б. Ц. А. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца затова, че по време на работа, на служба в 08 РУ при СДВР, не е извършил в срок пълната проверка по преписка с вх. № 338300-2232/05.04.2023 г. по описа на 08 РУ-СДВР, като срокът е бил до 05.05.2023 г., а преписката е отработена и изпратена в СРП на 07.07.2023г.; на 20.06.2023 г. преписката е презаведена в регистър образец 1 с № 33833М-568/20.06.2023 г. Въз основа на тази констатация дисциплинарнонаказващият орган е приел, че нарушението от страна на инспектор А. е на Вътрешни правила за организация на работата в МВР по заявителски материали за престъпления от общ характер (ЗМ), утвърдени със заповед № 8121з-780/24.10.2014г. издадена от министъра на вътрешните работи, а именно чл.5, ал.2 - „В случаите по чл.1 т. 1,2,6“а“,4 и 5 ръководителят на съответната структура разпорежда завеждането им в общия входящ дневник и определя служител, който да извърши проверка в срок по чл.9, ал.2. След приключване на проверката, служителят изготвя докладна записка, като при установяване на данни за извършено престъпление от общ характер, докладната записка се завежда, като ЗМ в регистъра за ЗМ“. Срокът определен по чл.9, ал.2 - „Когато проверката не е възложена от прокурор, срокът за извършването ѝ не може да бъде по – дълъг от тридесет дни, считано от датата на регистриране на ЗМ. От представената кадрова справка рег. № 513р-10617/26.01.2024г. (л.100 от делото) се установява, а и не е спорно между страните, че към датата на издаване на оспорената заповед, жалбоподателят Б. Ц. А. изпълнява длъжността „разузнавач“ V степен в 03 група „Криминална полиция“ – Д. на сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ към 08 Районно управление при СДВР. Инспектор А. е държавен служител в МВР от октомври 2012 г., като по време на службата си е многократно (деветнадесет пъти) награждаван с „писмена похвала“ и веднъж с „обявяване на благодарност“, като няма незаличени наказания.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало по повод постъпила в 08 РУ при СДВР жалба на К. М. Я., с УРИ №812102-1235/03.10.2023 г., съдържаща данни за извършено дисциплинарно нарушение от страна на служител на районното управление и разпореденото в тази връзка извършване на проверка със заповед № 3383з-1300 от 03.10.2023 г., изменена със заповед № 3383з-1416 от 20.10.2023г. на началника на 08 РУ-СДВР (л. 165-167). За резултатите от проверката е изготвен доклад с рег. № 3383р-33494 от 04.12.2023 г. от старши инспектор К., началник на група „Престъпления против собствеността“, съдържащ установени данни за извършено нарушение на служебната дисциплина, извършено от инспектор Б. Ц. А., разузнавач V степен в районното управление. В доклада е посочено, че инспектор А., на когото по компетентност била възложена образуваната по сигнал на К. Д. преписка с № 338300-2232/23г., не бил извършил

своевременно уведомяване на Д. за резултата от извършената проверка. В доклада изрично е посочено, че установените данни сочат на извършено нарушение на чл.194, ал.2, т.1 и т.2 от ЗМВР (л. 158-163 от делото).

Във връзка с гореописаното, от началника на 08 РУ – СДВР е изготвено предложение за образуване на дисциплинарно производство за извършено нарушение на служебната дисциплина с рег. № 3383р-35657 от 19.12.2023г. по описа на 08 РУ-СДВР (л. 154-157 от делото).

Дисциплинарното производство, на основание чл. 205, ал.1 от ЗМВР, е образувано със заповед № 3383з-1738 от 19.12.2023г. на ответника като дисциплинарно наказващ орган. Със същата е разпоредил извършването на проверка, като определил комисия и срок за проверката - двумесечен срок – до 19.02.2024 г. Заповедта е връчена на жалбоподателя срещу подпис на 18.01.2024г., в 10:30 часа (л. 150 и сл.). На А. е дадена възможност да участва в производството, да представи писмени сведения и възражения в 24 часов срок, както и са му разяснени правата да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР.

В хода на дисциплинарното производство са извършени множество процесуални действия, включително са изискани документи.

Към представената от отдел „Човешки ресурси“ – СДВР документация са приобщени протоколи. Видно от протокол рег. № 338зр-2212/26.07.2019г., инспектор А. се е запознал с 14 бр. нормативни документа, регламентиращи дейността на служителите в МВР, сред които Етичен кодекс от 29.07.2011 г., касаещ работата на служителите в МВР и др. (л. 220). От протокол рег. № 3383р-7034 от 09.03.2023г. се установява, че срещу подпис инспектор А. се е запознал със заповед № 3383з-100/27.01.2023г. за „Организация на работата и осъществяване на постоянен контрол по пълното и срочно отработване на материали, заведени с входящ или регистрационен номер в районното управление“ на началника на 08 РУ – СДВР (л. 222 по делото). С протокол рег. № 3383р-41347/07.12.2022г. срещу подпис инспектор А. се е запознал със заповед № 3383з-1205/25.11.2022г. на началника на 08 РУ - СДВР, относно осъществяване на постоянен контрол по пълното и срочно, отработване на преписки на предварителна проверка с възлагателни постановления на СРП, С. и СтСлСл (л. 223 по делото). Представен е и протокол рег. № 3383р-6099 от 28.02.2023 г. удостоверяващ запознаването на А. с „Вътрешните правила за организация на работата в МВР по заявителски материали за престъпления от общ характер, утвърдени с МЗ № 8121з-306/20.03.20215г.“, както и протокол рег. № 3383р-3349/31.01.2023 г. за запознаване с „Правила за организация на документооборота в МВР утвърдени с МЗ 8121з-1013/08.08.20217г. (л. 224-225 по делото).

На 08.02.2024г. А. е представил пред комисията сведения с № 3383р-4499 от 08.02.2023г. В него инспекторът заявява, че действително на 06.04.2023г. е получил преписка № 338300-2232/23г., която е отработил качествено и в срок. Относно просрочването на преписката заявява, че то се дължи на служебната му ангажираност в този период изразяваща се в заместване на началника на 03 група при „СПКП“ при 08 РУ-СДВР и участието му в ежедневни специализирани полицейски операции през това време (л. 227 по делото).

В хода на дисциплинарното производство, след справка в деловодството на 08 РУ - СДВР е констатирано, че действително през периода от 09.05.2023г. до 16.05.2023г. инспектор А. е замествал началника на 03 група при „СПКП“ при 08 РУ-СДВР, за

което е била издадена заповед № 3383з-529/02.05.2023г. (л. 229). Впоследствие за продължаване на заместването за периода от 17.05.2023г. до 31.05.2023 г. била издадена заповед № 3383з-581/16.05.2023 г. (л. 230), както и заповед № 3383з-659/05.06.2023г. за периода от 05.06.2023 г. до 30.06.2023 г. (л. 228).

За изясняване на фактите и обстоятелствата, определената комисия е приобщила и материалите от извършената в районното управление проверка по заповедта от 03.10.2023 г. на началника на 08 РУ-СДВР, изменена със заповед № 3383з-1416 от 20.10.2023г. (л. 165-167), сред които: контролен лист; писмо рег. № 3383р-26236 от 09.10.2023 г. на началника на сектор „Административен“, в което е обективирана информация, относно деловодното движение на преписка рег. № 338300-2232/23г. по описа на 08 РУ-СДВР (л. 174); писмено сведение на жалбоподателя от 01.11.2023г.; писмо на прокурор К. от СРП, с което информира, че действително във връзка с постъпила в СРП преписка с рег. № 338300-2232/23г. по описа на 08 РУ-СДВР е била образувана прокурорска преписка с № 18293/23г., която е приключила с отказ да се образува досъдебно производство, на основание чл. 218в, т. 2 от НК. Към писмото е приложено издаденото прокурорско постановление за отказ да се образува НП.

За резултатите от проверката е изготвена обобщена справка № 4332р -52555 от 15.10.2021 г., в която съставомерното деяние на държавния служител е описано като проявено пасивното поведение довело до забавяне приключването на възложената му проверка по образуваната в районното управление по сигнал на К. Я. преписка с рег. № 338300-2232/23г. Прието е, че бездействието на жалбоподателя е довело до: неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, обстоятелствата, при които е извършено нарушението (бездействие по време на изпълнение на служебни задължения), формата на вината (деянието е виновно, с форма на вина пряк умисъл, като инспектор А. лично е посочил, че е извършил пълна проверка по преписката), вредните последици (възпрепятствано е срочното приключване на възложената на служителя проверка и своевременното извършване на дължимите по тях действия), по преписка вх. № 338300-2232/05.04.2023 г. по описа на 08 РУ-СДВР, с което служителят А. не е изпълнил заповед № 8121з-306/20.03.2015г. - Изменение и допълнение на Вътрешни правила за организация на работата в МВР по заявителски материали за престъпления от общ характер (ВПОРМВРЗМПОХ), утвърдени със заповед № 8121з-780/24.10.2014 г., издадена от министъра на вътрешните работи, а именно чл.5, ал.2 - „В случаите по чл.1 т. 1, 2, 6 "а", 4 и 5 ръководителят на съответната структура разпорежда завеждането им в общия входящ дневник и определя служител, който да извърши проверка в срок по чл.9, ал.2. След приключване на проверката, служителят изготвя докладна записка, като при установяване на данни за извършено престъпление от общ характер, докладната записка се завежда, като ЗМ в регистъра за ЗМ". Срокът определен по чл.9, ал.2 - „Когато проверката не е възложена от прокурор, ръководителят определя и срок за извършване ѝ, който не може да е по-дълъг от тридесет дни, считано от датата на регистриране на ЗМ." В изготвената справка изрично е посочено, че служителят е следвало в максималния 30 дневен срок да реализира проверката и да изготви докладна записка, което действие той не е извършил, респ. реализирал е пасивно поведение. Изтъкнато е, че по визираната преписка с № 338300-2232/05.04.23 г. по описа на районното управление срокът за приключване е бил до 05.05.2023 г., същата е обработен и изпратена в СРП на

07.07.2023г. На 20.06:2023 г. преписката е била презаведена в регистър образец 1 с № 33833М-568/20.06.2023г.

На 09.04.2024 г. на инспектор Б. А. е връчена покана № 3383р-11211 от 09.04.2024 г. за запознаване със справката и даване на писмени обяснения до наказващия орган (л. 26). Жалбоподателят е запознат с обобщената справка и материалите от проведеното срещу него дисциплинарно производство на 09.04.2024г.

Видно от протокол рег.№ 3383р-39678 /15.04.2024г. (л. 143) след връчена поканата жалбоподателят не е представил допълнителни писмени обяснения и не е сочил доказателства.

Дисциплинарното производство е приключило с издаване на оспорената заповед, с която административно-наказващият орган е направил извод, че от страна на жалбоподателя е налице виновното неизпълнение (при форма на вината евентуален умисъл) на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, а именно: МЗ № 8121з-306/20.03.2015 г. на МВР; заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. на МВР; МЗ № 8121з-780/24.10.2014 г. на МВР, изменени и допълнени с МЗ № 8121з-306/20.03.2015 г. на МВР, като е допускал тяхното неизпълнение, както и срочното приключване на горесцитираните преписки). В тази връзка, на основание чл.204, т.4, чл.197, ал.1, т.3, чл.194, ал.2, т.1, предложение второ от ЗМВР е наложил на инспектор А. дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца. В заповедта е изтъкнато, че от анализа на събраните доказателства не се установява наличие на обстоятелства по чл. 198 от ЗМВР, тъй като в конкретния случай отклоненията от изискванията не са незначителни и извършеното нарушение не е маловажно, като конкретните доводи са посочени в анализа и оценката, в изпълнение на изискванията по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Във връзка с описаното в заповедта са коментирани и дадените от А. писмени сведения, които също са включени в доказателствения материал. Същите са послужили на началника на 08 РУ – СДВР да приеме за доказана фактичката обстановка, която е изложил, поради установеното, че инспектор А. е започнал да замества началник 03 група 08 РУ - СДВР от 09.05.2023 г. или четири дни след изтичане на срока за проверка по визираната преписка с № 338300- 2232/05.04.23 г.

Като доказателства по делото от ответника е представена административната преписка по дисциплинарното производство, както и доказателства за компетентността на дисциплинарно-наказващия орган.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.204, т.4 от ЗМВР, съгласно който служители на висши ръководни и ръководни длъжности са компетентни органи да налагат наказанията по чл.197, ал.1, т.1-3, от вида на които е и процесното наказание.

Спазено е изискването за форма на оспорения административен акт. Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа реквизитите по чл.210, ал.1 от ЗМВР, предвид направеното в същата посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В мотивите си заповедта препраща към справка рег. № 3383р-5513/19.02.2024 по описа на 08 РУ-СДВР, поради което доводите в жалбата за немотивираност на заповедта са неоснователни. Неоснователно е и възражението му

за несъответствие между нарушението и нормата на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, както и чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Нарушеното правило за поведение е конкретизирано по чл. 5, ал. 2 във вр. с чл. 9, ал. 2 от Вътрешни правила за организация на работата в МВР по заявителски материали за престъпления от общ характер (ЗМ), които са утвърдени със заповед № 8121з-780/24.10.2014 г. издадена от министъра на вътрешните работи. Следователно, нарушеното правило за поведение е прието със заповед на министъра на вътрешните работи и отнасянето му към дисциплинарните нарушения по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР - неизпълнение на заповед, е правилно.

Спазени са сроковете за издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. От изложената фактическа обстановка се установява, че производството е проведено в рамките на законоустановения срок, съгласно чл.195, ал.1 ЗМВР, предвиждащ дисциплинарното наказание да се наложи в двумесечен срок от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Установено е, че нарушението е извършено на 06.05.2023 г., а заповедта е издадена на 16.04.2024 г., т.е. при спазване на 1-годишния срок. Разпоредбата на чл.196, ал.2 от ЗМВР създава фикция в кой момент се счита за открито дисциплинарното нарушение. Според тази фикция за момент на откриване на дисциплинарното нарушение се приема постъпването на материалите от дисциплинарното производство при дисциплинарно-наказващия орган. В случая това е началника 08 РУ – СДВР.

На следващо място, съгласно чл. 205 от ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 14 от ЗМВР. В разглеждания случай, независимо от обстоятелството, че такива данни не се били налице, административното производство е било образувано със заповед № 3383з-1738 от 19.12.2023г. на началника на 08 РУ-СДВР. Съдът намира, че е спазено установеното в чл.206, ал.1 от ЗМВР изискване дисциплинарно наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. На жалбоподателят, след запознаване с изготвената обобщена справка е осигурена възможност за становище по установеното дисциплинарно нарушение, за сочене на доказателства и ангажиране на доказателствени искания във връзка с действителните факти по случая. Видно от протокол рег. № 3383р-39678/15.04.2024г. (л. 143 от делото) жалбоподателят не е представил допълнителни писмени обяснения и не е сочил доказателства. А., обаче е представил пред комисията сведения с № 3383р-4499 от 08.02.2023г.

Съдът констатира неизпълнение на задълженията от дисциплинарно наказващият орган по чл. 206, ал. 4 от ЗМВР за формиране на изводи, относно наличието или липсата на основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя след анализ на всички

събрани доказателства в дисциплинарното производство, включително и на представеното пред комисията на 08.02.2024г. писмено сведение с № 3383р-4499/08.02.2023г. на държавния служител. Преценката е едностранчива, като са игнорирани сведенията на А. за служебната му натовареност във връзка с участието му в ежедневни специализирани полицейски операции. На следващо място, оценъчната дейност на дисциплинарно наказващият орган не е обхванала проверка и съпоставка между релевираното деяние и характера, и правната сила на разпоредбите на ВПОРМВРЗМПОХ, във връзка с възможностите на служителите за различен подход при работа с постъпилите сигнали в зависимост от характера на информацията и вида на дължимите действия, т.е. за възможности за самостоятелна преценка относно конкретното поведение от страна на инспектора, вкл. във връзка с реда за докладване на резултатите от проверката по конкретната преписка. Горните констатации сочат на допуснато нарушение на административно-производствените правила по чл. 35 и чл. 36, ал. 3 от АПК, както и по чл. 206, ал. 4 от ЗМВР.

На следващо място, в конкретния случай дисциплинарно наказващият орган, макар и да е установил от обективна страна, че в действителност е налице посоченото нарушение и че на чисто формална основа е налице неизпълнение на вменено задължение, то същият не е съобразил разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР.

Преди да наложи едно конкретно по вид и размер дисциплинарно наказание, дисциплинарнонаказващият орган следва да извърши обективна и пълна преценка на всички събрани по случая доказателства и въз основа на установените чрез тях релевантни обстоятелства да вземе въпросното решение - дали се следва наказание, както и какво следва да е то по вид и размер. Съдът намира, че конкретното дисциплинарно наказание не е съобразено с всички установени обстоятелства, като липсват доводи относно определянето му по вид и размер съобразно тежестта на нарушението и последиците от неговото извършване.

В заповедта е посочено, че служителят от назначаването му през 2012 г. на работа в МВР до момента е бил награждаван деветнадесет пъти с „писмена похвала“ и веднъж с „обявяване на благодарност“, като няма незаличени наказания.

От нарушението не са настъпили никакви негативни последици, още повече, че по преписката макар и със забава е било изготвено предложение за отказ от образуване на ДП, като впоследствие е издадено и постановление за отказ от образуване на ДП на прокурор от СРП.

Предвид установеното забавяне на изготвяне на доклад по възложена на жалбоподателя преписка за действие по компетентност, както по –

горе се посочи, не е обсъдена и подложена на анализ от дисциплинарно наказващия орган натовареността на конкретния служител. В този смисъл, следвало е да се направи преценка на причините, които са довели до забавяне приключването на преписката с докладването ѝ на съответния началник с предложение за отказ от образуване на ДП, което би могло да ангажира дисциплинарна отговорност. Още повече, че (видно от доказателствата) в случая жалбоподателя в срок е извършил множество действия по компетентност (вкл. изискал е справка за собственост на мобилен телефон, събрал е писмени обяснения, издал е предупреждение за въздържане от незаконосъобразни действия спрямо лице). На следващо място, избирателно е и обсъждането на възраженията на А.. Дисциплинарно-наказващият орган е приел за недостоверни твърденията на жалбоподателя, относно натовареността му във връзка със заместване на началник на група в районното управление, като изтъква, че заместването е започнало от 09.05.2023 г. или четири дни след изтичане на срока за проверка по преписка вх. № 338300-2232/05.04.23 г. За обективното изясняване на причините за забава на приключването на посочената една преписка обаче, ответникът е следвало да обсъди и броя на възложените му преписки, както и дали е участвал в специализирани полицейски акции и какъв е броят им.

По делото няма доказателства в подкрепа на твърдението на административния орган, че неизпълнението от инспектор А. на задължението в 30-дневен срок да изготви докладна записка по визираната проверка *„е станало причина за силно отрицателен пример за незаконосъобразни действия и деянието му е станало достояние на други служители на 08 РУ при СДВР и граждани“* (на стр. 4 заповедта). Още повече, че К. М. Я., който е подал жалба за липса на отговор по преписка с № 338300-2232/23г., впоследствие в писмен вид е изложил, че вече не подкрепя изложеното в жалбата, като няма претенции към инспектор А.. В тази връзка, не е ясно по какъв начин неизпълнението в срок на задължението да се докладва предложение за отказ от образуване на ДП по една конкретна преписка води до соченият в заповедта силно отрицателен пример за незаконосъобразни действия. В допълнение, не се твърди, а и липсват доказателства нарушението да е извършено при повторност, съответно следва да се приеме, че се касае за един изолиран случай в работата на служителя.

От изложеното следва, че в заповедта само бланкетно е посочено, че при издаването ѝ са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, както и цялостното поведение на служителя по време на службата. Доколкото обаче липсват конкретни мотиви в тази насока, не може да се обоснове извод за съобразяване с предписанието на разпоредбата на чл. 206, ал. 2 ЗМВР.

С цел изчерпателност следва да се посочи още, че безспорно установените релевантни за правния спор факти и обстоятелства водят на извод, че на жалбоподателя е можело да бъде наложено по - леко наказание, например по реда на чл. 198 или евентуално по реда чл. 199 от ЗМВР.

Съобразяването на изброените по-горе обстоятелства води на извод, че в случая административният орган неправилно е определил вида и размера на наложеното наказание, в противоречие с изискванията на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. На следващо място заповедта се явява и материално незаконосъобразна, тъй като А. не е бил запознат срещу подпис с цитираните в заповедта на страница 6, последен абзац, министерски заповеди, което се установява от приетите по делото протоколи (л. 220-225 по делото).

По изложените съображения, настоящият съдебен състав счита, че наложеното наказание не съответства на извършеното от жалбоподателя нарушение. Същото не съответства и на целта на закона, тъй като дисциплинарно-наказателната отговорност следва да бъде реализирана при спазване на принципа за съразмерност на наложеното наказание на извършеното нарушение, като се съблюдават и целите на налагането на наказанието.

Следователно, жалбата срещу заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е основателна. Оспорваната заповед е незаконосъобразна, като постановена в противоречие с административнопроизводствените правила, материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена на основание чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в претендирания с представения списък размер от 760 (седемстотин и шестдесет) лева, от които 10 лева - платена държавна такса и 750 лева – заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие от 07.05.2024 г. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от ответника в писмените бележки е недопустимо, тъй като е направено след приключване на устните състезания по делото, но дори и да бе допустимо, се явява неоснователно, тъй като размерът му съответства на предвиденото в чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004г. за дело по ЗМВР.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл.211 ЗМВР, Административен съд София-град, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Б. Ц. А. от [населено място], Столична община,

Заповед № 3383з-541/16.04.2024г., издадена от началника на 08 Районно управление при Столичната дирекция на вътрешните работи.
ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. Ц. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], Столична община, разноси по делото в размер на 760 (седемстотин и шестдесет) лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: